

HOTĂRÂREA CURȚII
DIN 14 DECEMBRIE 1972¹

Boehringer Mannheim GmbH
împotriva Comisiei Comunităților Europene

Cauza 7/72

În cauza 7/72,

BOEHRINGER MANNHEIM GMBH, cu sediul în Mannheim, reprezentată de administratorii săi, domnii H. Raiser și H. E. Köbner, asistați de doamnele A. Deringer, C. Tessin, H. J. Herrmann, J. Sedemund, avocați în Köln, cu domiciliul ales în Luxemburg, la biroul doamnei M. Baden, avocat, 1, boulevard Prince-Henri,

reclamantă,

împotriva

COMISIEI COMUNITĂȚILOR EUROPENE, reprezentată de consilierul său juridic, domnul E. Zimmermann, în calitate de agent, cu domiciliul ales în Luxemburg, la biroul consilierului său juridic, domnul E. Reuter, 4, boulevard Royal,

pârâtă,

având ca obiect modificarea Deciziei Comisiei din 25 noiembrie 1971 (IV/26 945/Boehringer) în ceea ce privește amenda aplicată reclamantei și, în subsidiar, anularea deciziei respective,

CURTEA,

constituită din R. Lecourt, președinte, R. Monaco și P. Pescatore, președinți de cameră, A. M. Donner, A. Trabucchi (raportor), J. Mertens de Wilmars și H. Kutscher, judecători,

avocat general: H. Mayras,
grefier: A. Van Houtte,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Întrucât, prin Decizia din 16 iulie 1969, Comisia Comunităților Europene a aplicat societății *Boehringer Mannheim GmbH* o amendă de 190 000 de unități de cont pentru încălcarea articolului 85 din Tratatul CEE.

Întrucât suma respectivă a fost redusă la 180 000 de unități de cont prin hotărârea Curții din 15 iulie 1970 în cauza 45/69.

¹ Limba de procedură: germana.

întrucât, la 3 iulie 1969, District Court din New York a aplicat societății Boehringer Mannheim GmbH o amendă de 80 000 de dolari pentru încălcarea dispozițiilor de drept federal ale Statelor Unite ale Americii privind restricționarea concurenței, amendă pe care reclamanta a achitat-o la 11 iulie 1969.

întrucât, prin scrisoarea din 3 septembrie 1969, societatea respectivă a solicitat Comisiei să impute valoarea amenzii plătite Statelor Unite asupra valorii amenzii aplicate prin Decizia din 16 iulie 1969 a Comisiei.

întrucât prin Decizia din 25 noiembrie 1971, Comisia a respins cererea respectivă.

2 întrucât reclamanta se plânge că, astfel, Comisia a încălcat un principiu general de drept care interzice cumularea sancțiunilor pentru aceeași faptă.

3 întrucât la stabilirea valorii unei amenzi, Comisia are obligația de a ține seama de sancțiunile care au fost deja suportate de aceeași întreprindere pentru aceeași faptă, atunci când este vorba de sancțiuni aplicate pentru încălcări ale legislației unui stat membru referitoare la practicile restrictive din domeniul concurenței și, în consecință, comise pe teritoriul comunitar.

întrucât este necesar să se clarifice problema dacă, de asemenea, Comisia poate fi obligată să impute o sancțiune aplicată de autoritățile unui stat terț asupra altei sancțiuni în cazul în care, în acea situație, faptele luate în considerare împotriva reclamantei de către aceasta, pe de o parte, și de către autoritățile americane, pe de altă parte, sunt identice.

4 întrucât deși faptele aflate la baza celor două sancțiuni în cauză au originea în același set de acorduri, acestea se deosebesc totuși între ele în esență în privința obiectului lor și a localizării lor teritoriale.

5 întrucât sancțiunea comunitară viza, în primul rând, gentlemen's agreement privind partajarea pieței comune și Marea Britanie, precum și limitarea producției de chinidină sintetică în favoarea întreprinderilor Nedchem, Boehringer și Büchler.

întrucât sancțiunea aplicată în Statele Unite, deși s-a bazat parțial pe aceste criterii, viza un set mai amplu, axat în special pe acordul privind scoarța de chinidină, achiziționarea și repartizarea de stocuri strategice americane de către cartel, precum și aplicarea consecutivă a prețurilor de vânzare deosebit de ridicate în Statele Unite până la mijlocul anului 1966.

întrucât părțile nu sunt de acord în ceea ce privește aprecierea faptelor pe care s-a bazat, în esență, ultima sancțiune, pe motiv că hotărârea împotriva reclamantei a fost pronunțată cu aprobarea acesteia (*plea of nolo contendere*), astfel încât nu sunt disponibile decât actul de acuzare, nu și argumentele aduse sau hotărârea motivată care ar putea înlătura îndoielile privind domeniul de aplicare a sancțiunii.

întrucât este de competența reclamantei să stabilească identitatea faptelor, ceea ce nu a putut face din cauza acestei situații.

6 întrucât, în orice caz, nu se poate accepta argumentul că faptul sancționat constă în acordul privind cartelul în sine și nu în aplicarea acestuia.

întrucât în această privință, este suficient să se reamintească că hotărârea Curții din 15 iulie 1970, pronunțată între aceleași părți, a adoptat un punct de vedere opus atunci când, după ce a

constatat că acordul a fost, în unele privințe, „suspendat” în anumite perioade, Curtea a ajuns la concluzia că încălcările tratatului erau mai restrânse decât estimase Comisia și a tras concluziile corespunzătoare când a stabilit amenda.

Întrucât în conformitate cu articolul 85 din tratat, hotărârea respectivă nu a luat în considerare decât aplicările acordului care puteau să afecteze comerțul între statele membre și să denatureze concurența în cadrul pieței comune.

Întrucât pe de altă parte, reclamanta nu a oferit niciun element care să poată confirma argumentul potrivit căruia sancțiunea impusă în Statele Unite avea în vedere alte aplicări sau efecte decât cele care au avut loc în țara respectivă.

Întrucât, în consecință, în această privință nu s-a stabilit că faptele contestate sunt identice.

7 Întrucât prin urmare, nu este necesar să se impute, nici măcar parțial, valoarea amenzii aplicate reclamantei în Statele Unite asupra amenzii de 180 000 de unități de cont la care a fost obligată pentru încălcarea articolului 85 din tratat.

8 Întrucât prin urmare, acțiunea trebuie să fie respinsă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

Întrucât în conformitate cu articolul 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată.

Întrucât reclamanta a căzut în pretenții.

Pentru aceste motive,

având în vedere actele de procedură;
după ascultarea raportului judecătorului-raportor;
după ascultarea susținerilor orale ale părților;
după ascultarea concluziilor avocatului general;
având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 85 și 173;
având în vedere Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Comunităților Europene;
având în vedere Regulamentul de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene;

CURTEA,

respingând orice alte concluzii, mai ample sau contrare, hotărăște:

1) Respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată.

2) Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.

Donner	Lecourt Trabucchi	Monaco Mertens de Wilmars	Pescatore	Kutscher
--------	----------------------	------------------------------	-----------	----------

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 14 decembrie 1972.

Grefier
A. Van Houtte

Președinte
R. Lecourt